

Forslag til Lov om Afhændelse af en Del af Christianshavns Fæstningsværker, Fredericia Fæstning, Citadellet Frederikshavn og andre Grundarealer m. m., Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren, Forslag til Lov om Felttillæg m. m. ved Hæren, Forslag til Lov om Søværnets Ordning, Forslag til Lov om ekstraordinær Bevilgning til Anskaffelse af Søkrigsmateriel, Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet og Forslag til Lov om Søtillæg m. v. ved Søværnet nægtes Overgang til tredje Behandling, samt at Forslag til Lov om Afrustning m. m. indstilles til uforandret Vedtagelse ved anden Behandling.

Uenigheden om Forsvarssagen gaar som en rød Traad gennem de sidste 30—40 Aars politiske Historie, og denne Uenighed er og vil være stedsevarende. Den prægede alle Forsvarskommissionens Møder i de 6—7 Aar, den sad ved sit Arbejde, saaledes, at der den Gang fremkom ikke mindre end 6 Indstillinger. Regeringen kunde ikke slutte sig helt til nogen af disse Indstillinger, men fremlagde et syvende fra disse Indstillinger væsentligt forskelligt Forslag. Uenigheden har fortsat sig ind i Udvalgets Arbejde og præger dette saaledes, at der fra Udvalget foreligger ikke mindre end 4 forskellige Indstillinger. Det er altsaa et Særpræg ved Forhandlingerne om Forsvarsvæsenet i dette Land, at alle de Forsamlinger, som faa med den at gøre, splittes og deles. Uenighed bliver det fælles Kendemærke for alle de Forhandlinger, der ere førte om denne Sag.

Saaledes som Betænkningen foreligger, maa det være en stor Skuffelse for den højtærede Forsvarsminister, idet Udvalgets store Flertal ikke har kunnet slutte sig til Regeringsforslaget paa et af de allervæsentligste Punkter, den nye Landbefæstning omkring København. Københavns Landbefæstning er jo den Enkelthed, som Striden har drejet sig om i hele den lange Aarrække, og det er ogsaa den, Striden staa om i Øjeblikket. Men nu er det overraskende at høre, at Ordføreren og de, der følge ham — og det er sikkert ikke saa ganske faa Medlemmer i denne Sal —, ikke ere blevne overbeviste ved Forhandlingen i Udvalget og altsaa endnu staa som Modstandere af det Forslag, Forsvarsministeren har fremsat. Men skønt disse to politiske Førere altsaa paa et afgørende Punkt, staa som skarpe Modstandere, og skønt den ene ikke kan tiltræde den andens Forslag, hindrer det dog ikke — det har man hørt —, at de kunne gaa enige til Valg, at de kunne lade, som om dette

Kærnepunkt i Striden ikke eksisterer, men kunne slutte sig sammen ved Valgene og hjælpe hinanden over dem.

Ligeledes maa det forbausende, at vor højtærede Landbrugsminister, som er kommen ind i et fæstningsvenligt Ministerium, staa, efter hvad man kan forstaa, alene der. Det er ikke saa underligt, at han staa som en Modstander af Københavns Befæstning mod Landsiden, thi der er neppe nogen i dansk Politik, der skarpere har fordømt denne, end netop den højtærede Landbrugsminister. Han har endog villet være med til at stille den Befæstning, der ligger om København, til Auktion. Men det er forunderligt, at en Mand, der paa et saa afgørende Punkt som dette er uenig med sine Kolleger, kan blive ved at sidde i dette Ministerium. Jeg synes, at naar man paa et saa afgørende Punkt staa i Modstrid med sine Kolleger, har man kun eet at gøre, nemlig at gaa ud af dette Ministerium. Hvis derfor den højtærede Landbrugsministers Modstand har været alvorlig, synes jeg, der ikke er noget Valg for ham, saa kan han ikke vandre med de Mænd, som han sidder sammen med i Ministeriet, men han maa, naar han vil være sin Fortid tro, tage Standpunkt langt borte fra dem.

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem erindre, at vi ere ved anden Behandling af de foreliggende Forslag og ikke ved første Behandling.

K. M. Klausen: Ja, og jeg skal derfor gaa over til det Punkt i Betænkningen, hvor der tales om, at denne Sag muligvis skal føres frem til en Slags Folkeafstemning. Det vil sige, det er ikke Forsvarssagen i sin Helhed, som man tænker paa at faa ført frem til en Folkeafstemning, Vælgerne maa endelig ikke tro, at de komme til at stemme om Forsvarssagen i sin Helhed. Nej, det er kun en lille Del af den, det er kun den ny Landbefæstning omkring København, som de muligvis kunne komme til at stemme om. Derimod Søbefæstningen, Udvidelsen af Hæren og alt det meget andet, der er foreslaaet i de forelagte Love, faa Vælgerne ikke noget med at gøre. Det er altsaa kun en enkelt lille Del af Forsvarssagen, nemlig Landbefæstningen, som muligvis, efter hvad der er antydnet i Betænkningen af den ærede Ordfører, kan blive ført frem til en Folkeafstemning. Den højtærede Forsvarsminister har jo ment, at han kunde gaa med til under nærmere